

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipue desumpta

**Puente, Luis de la
Coloniæ Agrippinæ, 1625**

§. 1. Quinam sint effectus Baptismi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

it: id *Dominus de cœlo prospexit super filios hominum; & vidi quod omnes declinaverunt, & errauerunt; & non esset qui ficeret bonum, ne quidem unus.* A qua miseria vt etiam nos liberaret, factus est *D e s homo, & in cruce mortuus: in qua omnia peccata crucifixit, ac iugulauit: ut gratia vitam peccatoribus largietur.*

d *Ps. 13. 2*

Et quoniam eius Redemptionem decebat esse copiosissimam, eruit quoque homines à tertio quodam grauissimo & horrendo malo complectenter reliquos effectus & miserias, quæ ipsa peccata in hac & in futura vita comitantur: quales sunt cœcitas mentis, obstinatio, cordisque duricies & æternæ ac temporales pœnae, quæ culpis meritò infliguntur. In cuius aded insignis redēptionis signum, voluit ipse noster Saluator, ante suam passionem tribus mortuis vitam reddere; quibus triplex hoc peccatorum genus, eorumque peccata significantur. Primum refuscitauit e *puellam filiam Iairi* secretò in domo paterna, quæ puella infantes significat mortuos ob culpam originalem. Deinde resuscitauit f *adolescentem filium viduam apud portam ciuitatis Nain*, cùm efferretur ex ciuitate, vt sepeliretur. Vt sic significaret, se etiam venisse ad resuscitandos peccatores, actualibus peccatis extintos: à proprijs scilicet passionibus raptatos. cohibente ipso gratia sua torrentem propriæ voluntatis eorum. Denique g *Lazarum resuscitauit non solum iam mortuum, sed carceri etiam sepulchri inclusum, ligatum manus & pedes inflatis, & lapide sepulchrum operiente, qui eius exitum prohibebat.* Qui figura erat miserrimi status peccatorum, qui inueterati & indurati sunt in suis peccatis: ob quæ promeriti sunt in inferno sepeliri cum diuite illo epulone, ligati pedibus & manibus, æternæ obstinationis compedibus. At Christus Seruator noster infinita sua misericordia facile hæc mala intercidit, communicata per Sacraenta gratia sua, per duo præcipue, quæ ad vim peccatoribus restituendam ordinantur.

3.
Effectibus
peccati.e *Mat. 9. 25*
*Marc. 5. 22*f *Luc. 7. 14*g *Io. 11. 43*
*Tres mortui
à Christo
resuscitati.*

§. 1. Quinam sint effectus Baptismi?

HINC licet incipere stupendam Baptismi efficacitatem intelligere, per quem Christus D.N. à tribus prædictis miserijs nos liberat. Ex omnibus enim Sacramentis solum hoc virtute pollet delendi culpam Originalem, & à spirituali morte, quam animæ illa inurit, liberandi: idque tanta profusione, vt etiam infantes rationis usq; destitutos iustificet. Cùm enim iphi nec peccasse, nec mortui essent propter aliquid propriæ voluntatis actum, sed Adami primi eorum parentis, in quo ipsi tanquam in capite suo erant: voluit D e s D. N. vt sine proprio etiam suo actu, per merita sui capitatis Christi Seruatoris nostri, quæ per hoc Sacramentum illis applicantur, gratia vitam reciperent. Siquidem vt Apostolus ratiocinatur, non debuit

T.
Originale
*S.Thom. 3.p.
q. 68. a. 9.*

2.
Actuales
Rom. 6.3.

a Mich. 7.19

3.
Pene.

4.
Baptismi
facilius
b 4. Reg. 5.
14.
3 p. q. 68, 4. 3

Cur pri-
ter ablue-
rint.

Nunc semel.

Tract. 80. in
Ioan.
c Thren. 4.7

Tria Baptis-
mi bona.

d Mat. 3.17.

Bonum

buit esse efficacius delictum Adami terreni, quā gratia sit Adami celestis. Quod si is, qui baptizatur, peccatis etiam *actualibus*, et si innumerabilibus & grauissimis sit infectus, in ipso momento ab ijs omnibus emundatur: omnia in virtute sanguinis Iesu Christi demerguntur in aqua baptismi, (quae ut ait idem Apostolus) eius mortem & sepulturam refert, sicut etiam scriptum est a deponet *iniquitates nostras*, & proiicit in profundū maris onus peccata nostra; ubi, quemadmodum Aegypti; submersa & mortua manebunt, ut amplius nunquam compareant, nec pristinum locum recipient.

Et quod maiorem affert admirationem, & voluptatem, est, quod non solum à culpis liberet; sed etiam à *pænis* omnibus aeternis, & temporaneis, quas peccator propter illas erat promeritus. adeo ut nullam satisfactionem disciplinarum, aut aliorum operum *pœnaliū* adhibere sit necesse, ad omnia debita etiam maxima exoluenda: Adeo ut qui, statim atq; baptizatus est, anima exhalat, ei neque infernus, neque purgatoriū, neque lymbus superfit: quia omnia remouet impedimenta cœlū ingrediēdi. Id q̄ si quaestio & suspenda perficit celeritate, neque n. propriū sanguinē effudere opus est, quem admodū in circumcisione: sed satis est, corpus aqua abluere in nomine *Patris & Fili & Spiritus S.* Nec opus est septies lauare, quod fecit b *Naamanile*, ut a lepra mundaretur. Nam vel semel ablui satis est ad totam culpa lepri expurgandam. Et quamuis in primæua Ecclesia ter ablueretur, qui baptizatur, id tamen (ut docet S. Thomas) non erat necessarium, sed adhibebatur ad significandum trium diuinarum personarum mysteriū; diesque tres, quibus Christus D. N. iacuit in sepulchro. Aut etiam generalem morte triū generum peccatorum, cogitatione sc. verbo, & opere; aut *ignorantia, imbecillitate, & malitia*; aut *concupiscentia carnis, & oculorum, ac superbia vita*. omnia enim hæc peccata ita in hoc Sacramento moriuntur & abolentur, ut ex uamur operibus veteris hominis; & à dæmonis, mundi & carnis tyrannie vindicemur. Sequentibus vero temporibus vna tantum siebat ablutio, ad significandum tam diuinæ essentiæ, quam ipsius baptismi unitatem. Cuius efficacitas (teste S. Augustino) tanta est, ut statim atque tangit corpus, eleuetur à D e o, ut animam ipsam abluat, c niueq; reddat candidorem, lachnitidorem, rubicundidem ebore antiquo, & Saphyro pulchriorem: prodit enim sole Iustitia induita, stellis coelestium suarum virtutum coronata: magnus enim D e u s noster neminem à magnis malis liberat, quin eidem ingentia largiatur bona. Quare per ipsum Baptismum tria alia insignia bona communicat, quorum symbolum praecedit in ipsius Salvatoris baptismino: cùm cœli sunt aperti, & Spiritus S. sicut columba super ipsum descendit: & vox Patris auditæ est dicentis: d hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacui. Hæc enim omnia eō dirigebātur, ut intelligeremus primo baptismum cōmnicare

municare nobis diuinam *in**stificationis* gratiam, qua filij Dei efficiuntur, regnique eius cœlestis heredes: & animæ sunt puræ, mansuetæ, & pulchrae sicut columbae, Spiritus S. sponsæ, eiusque templum & habitatio, cum omnibus virtutibus, donis, ornamentis & excellentijs in priori tractatu positis. Sed haec omnia efficit excellenti & præstantissimo quodam modo, quem Christus D. N. renascendi voce expressit, cum dixit: *e n**isi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto, quæ naturæ priorem, quæ naturalis est, tan-tum excedit, quantum Spiritualis natuitas excedit carnalem; & quantum habere Patrem DEVM, qui rerum omnium est creator, excedit, habere patrem hominem, qui est vilis creatura. Et si f*spiritus Domini, cum in prima creatione, ferretur super aquas, adeò illas fecundauit, ut in numero ex eis viuentia eduxerit, cum ea pulchritudine ac varietate, quam nunc in animalibus & piscibus cernimus; quantò magis ad Ecclesiæ suæ creationem easdem fecundauerit, ad producendum aliud genus viuentium vita supernaturali & diuina? propterea enim Apostolus dixit: g*DEVM secundum suam misericordiam salvos nos fecisse per lumen regenerationis & renovationis Spiritus sancti, quem effudit in nos abunde per IESVM CHRISTVM.* vocat autem regenerationem & renovationem, quatenus primam gratiam ei coarminat, qui nunquam eam habuit, renovando eum ad quoddam esse adeò purum, & ab omni culpa, & pœna mundum, atque si maculam vllam nunquam habuisset. In hoc autem Baptismus plurimum excedit Sacramentum Pœnitentiae: quod peccatorem iustificat, sicut qui resuscitat mortuum, relinquendo scilicet illi reliquias aliquas, & pristinas miserias: quia non semper pœnas omnes remittit. Ex quo apparet h*Baptisma* (vt ipse Apostolus dixit) *esse unum*, nec posse nisi semel in vita suscipi. Cum enim vna tantum sit naturalis natuitas, nec erit (vtait Sanctus Augustinus) nisi vna spiritualis. Ac propterea Baptismus signum quoddam animæ imprimat, quod Theologi CHARACTEREM appellant, qui nulla culpa deleri potest. Vult enim D. N. perpetuè in anima testimonium manere obligationis, cui se Baptizatus obstrinxit, conseruandi fideliter acceptam gratiam; & in signum etiam voluntatis diuine, qua D. E-
VS ex parte sua nunquam gratiam illam velit subtrahere: si is, qui accipit, constans in ea esse velit. Nam, vt Apostolus dixit: *i**sne pœnitentia sunt dona. & vocatio Dei.***

HINC secundus procedit bonorum thesaurus, quem baptismus efficit, *c**ad portas baptizato aperiendo ad tres fines, in signum scilicet, quod, quemadmodum diximus, ita omnia impedimenta remouerit in gloriam intrandi, vt, si baptizatus nullum aliud apposuerit, statim atque obicit, infallibiliter in eam ingrediatur. Propterea siquidem CHRISTVS Dominus noster dixit: *k**qui crediderit & baptizatus fuerit, saluus erit.* modò*

I. Tons.

Z

perseue-

Natuitas
Spiritualis.
c. 10an. 35.

Gen. 1.2.

Tit. 3.5.

Baptismus
spiritus
accremeniu
superat.

Repeti
sequit.
Ephe. 4.5

*Tract. II. in
Ioan.*

*S. Tho. 3 p.
q. 5. a. 9.
Character.*

Rö. 11. 29

2.
Bonum
Celi aperti.
Lvt inire-
mus.

l. Mar. 6.16

2. ut gratia
descendar.
V. de Sua.
p. diff. 26.
ect. 2.
3. ut cum
Deo omni-
niciemus.

Luc. 3. 21.
Iesu bapti-
zato. Et O-
rante.
Baptismo
necessanda
oratio.

a Gen. 6. 6

b1 Pet. 3.
10.

perseueretis semper in conformanda vna sua cum ijs, quæ fides docet ac di-
ctat.

Sed præter hoc manet cœlum semper apertum, vt aliqui descendant effectus gratiæ sacramentalis ipsius baptismi propriæ; aliqua scilicet auxilia & subsidia cœlestia, qua D.N.baptizatis summittit; vt in perfectione, quam in baptismō promiserunt, progrediantur, pugnantes aduersus vitia, & consequentes, augentesque virtutes, sicut mox dicemus.

Ac denique semper cœlum patet, vt baptizatis possit Spiritu ed peruenire, volans Orationis & Meditationis alis ad familiaritatem cum Patre suo cœlesti, qui in cœlis est, habendam. Nam si in Baptismo datur baptizato, vt sit Filius DEI, dabitur quoque titulus ad ingrediendum in conspectum Patris & colloquendum, gratiasque & beneficia petendum: iuxta illud Apostoli: *quoniam etsi Fili, misit Deus Spiritum Filii sui in corda vestra, clamantem Abba Pater.* id significans, quod Orationis Spiritus, sit Filij Spiritui annexus & coniunctus: imò fortè propterea CHRISTVS Dominus noster (vt Sanctus Lucas refert) orationem cum Baptismo coniunxit: quasi nos doceret, in ipso baptismō donum dari bene orandi: per quod donum etiam aperiuntur cœli, vt noua dona ad baptizatos descendant, quibus possint nobile illud Esse, quod acceperunt, exornare, ac perficere. proprium enim est parentum & sponsorum, multa dona Filij & sponsis mittere, ea potentibus; si pro acceptis fideles, gratosque se ostendant.

§. 2. Baptismus est unica Ecclesiæ porta.

AD omnia prædicta multum confert alia baptismi excellentia, quod scilicet sit vnicula porta ad ingrediendum in Catholicam Ecclesiā, & fruendum Sacramentis, sacrificijs, indulgentijs, ac thesauris, quos ex Sanctorum communione in se habet: Nihil enim horum prodesset cuiquam potest, nisi baptizato; nec quisquam erit mystici huius corporis membrum, nisi ei per hoc Sacramentum coniungatur; nec priuilegijs gaudebit Regia diuinæ Sapientiæ, nisi per hanc portam fuerit ingressus.

NAM quicumque per eam ingredi dedianter, infallibiliter peri-
bunt: est enim nostra hæc Ecclesia sicut Arca Noë, quæ vnicum tan-
tum a osium habebat. & (quemadmodum Sanctus Petrus dixit)
quotquot in arcam illam se recipere contempserunt, prædicationi
& monitis Noë resistentes, perierunt, superueniente diluvio; &
cum eis etiam ipsi infantes. Nam b. pauci, id est, octo anima in ea
salva facta sunt per aquam. Eodem modo, quicumque diuinæ Voca-

tioni